Lieta Nr.A420568411
A02300-12/34

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Jelgavā, 2012.gada 10.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L.Apšeniece,

piedaloties atbildētājas – Jēkabpils pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Jēkabpils pilsētas domes administratīvās komisijas pārstāvim *A.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu *G.Z.*, personas kods */personas kods/*, pieteikumā par Jēkabpils pilsētas domes administratīvās komisijas 2011.gada 30.jūnija lēmuma Nr.D31-160 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 16.jūnijā Jēkabpils pilsētas pašvaldības Sabiedriskās kārtības uzraudzības sektora inspektors sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.CZ200180 (turpmāk – protokols) par to, ka 2011.gada 8.jūnijā plkst.14.20 *G.Z.* (turpmāk – pieteicējs) novietoja transportlīdzekli Volvo ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – transportlīdzeklis) pilsētas zaļajā zonā */adrese/*, Jēkabpilī.

Ar Jēkabpils pilsētas domes administratīvās komisijas (turpmāk – atbildētājs vai komisija) 2011.gada 30.jūnija lēmumu Nr.D31-160 (turpmāk – Lēmums) pieteicējam par Jēkabpils pilsētas domes 2010.gada 8.jūlija saistošo noteikumu Nr.21 „Jēkabpils sabiedriskās kārtības noteikumi" (turpmāk – Saistošie noteikumi) 7.9.apakšpunkta pārkāpumu uzlikts naudas sods Ls 30 apmērā.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs vērsies ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Pieteikumā norādīts, ka viņš nesaņēma uzaicinājumu uz komisijas sēdi. */adrese/*, Jēkabpilī pieteicējs dzīvo kopš 2011.gada ziemas un līdz protokola sastādīšanas brīdim nezināja, ka izbraukātais laukums ir zaļā zona. Arī citi transportlīdzekļi tiek novietoti šajā vietā. Pēc protokola sastādīšanas pieteicējs transportlīdzekli minētajā vietā vairs nenovieto.

[3] 2011.gada 29.augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemts atbildētāja paskaidrojums, kurā atbildētājs pieteikumu neatzīst un norāda, ka nama */adrese/*, Jēkabpilī pieguļošā teritorija tika apsekota 2011.gada 8.jūnijā pēc vairākām iedzīvotāju sūdzībām. Apsekošanā tika konstatēts, ka transportlīdzeklis ir novietots iepretim ēkai zaļajā zonā. Uz transportlīdzekļa priekšējā vējstikla tika atstāts uzaicinājums 2011.gada 9.jūnijā ierasties Jēkabpils pilsētas pašvaldības Sabiedriskās kārtības uzraudzības sektorā. Uz komisijas sēdi pieteicējs neieradās, lai gan uzaicinājums pieteicējam tika nosūtīts 2011.gada 20.jūnijā uz protokolā norādīto adresi.

[4] Pieteicējs uz tiesas sēdi neieradās. 2012.gada 23.aprīlī tiesā saņemts pieteicēja iesniegums *(lietas 46.lapa)*, kurā lūgts izskatīt lietu bez viņa klātbūtnes.

Atbildētāja pārstāvis neiebilda lietas izskatīšanai pieteicēja prombūtnē.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 214.panta pirmo daļu, ja uz tiesas sēdi nav ieradies kāds no administratīvā procesa dalībniekiem, tiesa sāk lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar šā likuma 268. vai 269.pantu nav pamats to atlikt.

Izvērtējusi administratīvās lietas materiālus, uzklausījusi atbildētāja pārstāvja viedokli, nekonstatējusi APL 268. vai 269.pantā norādītos pamatus lietas atlikšanai, tiesa atzina par iespējamu izskatīt lietu bez pieteicēja klātbūtnes.

Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka pieteikums nav pamatots.

[6] Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 210.panta otrajai daļai pašvaldību administratīvās komisijas izskata administratīvo pārkāpumu lietas par pašvaldību saistošo noteikumu pārkāpumiem. Likuma „Par pašvaldībām" 43.panta pirmās daļas 4.punkts noteic, ka dome (padome) ir tiesīga izdot saistošus noteikumus, paredzot administratīvo atbildību par to pārkāpšanu, ja tas nav paredzēts likumos, jautājumos par sabiedrisko kārtību.

Pamatojoties uz minēto, ir izdoti Saistošie noteikumi *(lietas 27.-37.lapa),* kuru 7.9.apakšpunkts paredz, ka par automašīnu un citu mehānisko transporta līdzekļu novietošanu pilsētas zaļajā zonā (..), izņemot vietas, kur ir ierīkotas stāvvietas vai brauktuves – uzliek naudas sodu no Ls 15 līdz Ls 50.

[7] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs 2011.gada 8.jūnijā plkst.14.20 bija novietojis transportlīdzekli stāvēšanai pie ēkas */adrese/*, Jēkabpilī. Lietā ir strīds par to, vai vieta, kur stāvēja transportlīdzeklis, ir uzskatāma par zaļo zonu, un vai pieteicējam par pārkāpumu piemērots atbilstošs sods.

[8] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus, cita starp, konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, citu personu paskaidrojumiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (foto u.tml.).

Tiesa lietā konstatē šādus pierādījumus.

[8.1] Pārkāpuma vietas fotouzņēmumi *(lietas 14., 44.lapa).*

[8.2] Protokols, kurā pieteicējs norāda, ka piekrīt tā saturam *(lietas 18.lapa).*

[8.3] Pieteicēja 2011.gada 16.jūnija paskaidrojums *(lietas 19.lapa)*, kurā viņš norāda, ka 2011.gada 8.jūnijā novietoja transportlīdzekli pie mājas */adrese/*, Jēkabpilī, vietā, kur automašīnas tika liktas arī agrāk. Šajā mājā dzīvo kopš 2010.gada decembra, bet par iespējamo zaļās zonas pārkāpumu līdz šim nebija informēts. Turpmāk to ievēros.

[8.4] Jēkabpils pilsētas pašvaldības Sabiedriskās kārtības uzraudzības sektora inspektores *I.O.* 2012.gada 28.marta apskaidrojums *(lietas 43.lapa)*, kurā viņa norāda, ka 2011.gada 8.jūnijā pēc iedzīvotāju telefoniskām sūdzībām apsekoja */adrese/* Jēkabpilī un konstatēja, ka zālājā, nevis izbraukātajā laukumā stāvēšanai ir novietots transportlīdzeklis. Tas tika nofotografēts un pie priekšējā vējstikla vadītājam tika atstāts uzaicinājums 2011.gada 9.jūnijā ierasties Jēkabpils pilsētas pašvaldības Sabiedriskās kārtības uzraudzības sektorā paskaidrojuma sniegšanai. Pieteicējs ieradās 2011.gada 16.jūnijā un sniedza paskaidrojumu, viņa klātbūtnē tika sastādīts protokols.

[9] Novērtējot [8] konstatētos pierādījumus, tiesa atzīst par pierādītu faktu, ka pieteicējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, atbildība par kuru paredzēta Saistošo noteikumu 7.9.apakšpunktā.

No protokola, [8.1] fotogrāfijām un pieteicēja fotouzņēmuma ar apzīmēto vietu „zaļā zona" *(lietas 46.lapa)* tiesai nerodas šaubas, ka vieta, kur pieteicējs transportlīdzekli

bija novietojis stāvēšanai, ir uzskatāma par pilsētas zaļo zonu, kurā nav ierīkota stāvvieta vai brauktuve. Fotogrāfijās ir redzams, ka transportlīdzekļa kreisās puses riteņi atrodas zālē, bet labās puses riteņi – vietā, kur zālājs robežojas ar gājēju celiņu. Turklāt, lai transportlīdzekli varētu šādi novietot, pieteicējam bija jāpārbrauc apmalei, kas norobežo braucamo daļu no zaļās zonas.

Tiesa noraida kā nepamatotu pieteicēja argumentu, ka vietā, kur bija novietots transportlīdzeklis, zāle tikpat kā neaug, tādēļ šī teritorija nav uzskatāma par pilsētas zaļo zonu. Pirmkārt, no [8.1] fotogrāfijām ir uzskatāmi redzams, ka zāle šajā vietā aug. Otrkārt, jāņem vērā, ka, novietojot zālienā automašīnas, zāle tiek bojāta un tās augšana šī iemesla dēļ tiek traucēta.

Apstāklim, ka zālājs ir daļēji bojāts, lietā nav izšķirošas nozīmes, tā kā vides degradācija nemaina teritorijas funkcionālo nozīmi, kā arī personas pienākumu ievērot sabiedriskās kārtības noteikumus *(skat. Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 16.jūnija sprieduma lietā Nr.A42837209 [11] punktu)*.

[10] Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Analizējot pieteicēja paskaidrojumos minēto, tiesa secina, ka pieteicējs šajā vietā transportlīdzekli bija novietojis arī iepriekš, taču pēc saukšanas pie administratīvās atbildības transportlīdzekli zaļajā zonā vairs nenovieto. Tā kā pieteicējs šajā mājā dzīvojis kopš 2010.gada decembra, bet administratīvi sodīts tikai 2011.gada jūnijā, tiesa secina, ka citi līdzekļi pieteicēja audzināšanai likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā nav bijuši efektīvi. Līdz ar to tiesa uzskata, ka tieši administratīvā sodīšana konkrētajā situācijā bijusi vispiemērotākā un pieteicējam uzliktais sods par administratīvo pārkāpumu savu mērķi ir sasniedzis.

[11] LAPK 32.panta pirmā daļa noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Atbilstoši LAPK 32.panta otrajai daļai, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tas nozīmē, ka atbildētājam bija jāpieņem satura izvēles administratīvais akts un, nosakot sodu, jāizdara lietderības apsvērumi. Pieteicējam par izdarīto administratīvo pārkāpumu nav piemērots sankcijā paredzētais minimālais sods. Līdz ar to ir svarīgi noskaidrot, vai atbildētājs nav pieļāvis kļūdu lietderības apsvērumu izdarīšanā, pieņemot šāda satura administratīvo aktu.

No protokola un Lēmuma tiesa nekonstatē, ka atbildētājs būtu vērtējis lietderības apsvērumus.

Ne atbildību mīkstinošus, ne pastiprinošus apstākļus pieteicēja izdarītajā administratīvajā pārkāpumā tiesa nesaskata. Vienlaikus tiesa nodibina, ka pieteicējs pārkāpumam ir piekritis un nav iemesla uzskatīt, ka izdarīto pārkāpumu nebūtu sapratis. Tādejādi tiesa secina, ka līdz ar saukšanu pie administratīvās atbildības pieteicēja tiesiskā apziņa ir pilnveidojusies un nebija lietderīgi viņam piemērot naudas sodu, kas pārsniedz sankcijā noteikto minimālo – Ls 15.

[12] Tiesa nesaskata, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā atbildētājs būtu pieļāvis procesuālus pārkāpumus.

Atbilstoši LAPK 268.[1]panta otrajai daļai rakstveida paziņojumu par lietas izskatīšanas vietu un laiku ne vēlāk kā septiņas dienas pirms lietas izskatīšanas nosūta ierakstītā sūtījumā pa pastu uz personas norādīto adresi.

Tiesa konstatē, ka rakstveida uzaicinājums *(lietas 9.lapa)* ierasties uz komisijas sēdi 2011.gada 30.jūnijā pieteicējam ierakstītā vēstulē nosūtīts 2011.gada 20.jūnijā *(lietas 10.-11.lapa)* uz protokolā norādīto adresi. Tādejādi tiesa atzīst, ka atbildētājs ir ievērojis paziņojuma par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu nosūtīšanas kārtību. Apstāklis, ka pieteicējs kādu iemeslu dēļ uzaicinājumu nesaņēma, komisijai nebija zināms, līdz ar to nepastāvēja šķēršļi lietas izskatīšanai bez pieteicēja.

[13] LAPK 286.panta pirmās daļas 5.punkts noteic, ka tiesa, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Ievērojot [9] – [12] secināto, tiesa atzīst, ka pieteicējam ar Lēmumu uzliktais naudas sods ir grozāms, nosakot to Ls 15 apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 5.punktu, Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, 253.panta trešo daļu, 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

daļēji apmierināt *G.Z.* pieteikumu.

Grozīt *G.Z.* piemēroto administratīvo sodu, nosakot, ka par Jēkabpils pilsētas domes 2010.gada 8.jūlija saistošo noteikumu Nr.21 „Jēkabpils sabiedriskās kārtības noteikumi" 7.9.apakšpunkta pārkāpumu *G.Z.* ir piemērojams naudas sods Ls 15 (piecpadsmit latu) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnese L.Apšeniece